

3000 Rbd. bevilges til Rigsdagen ligesom de 60,000 Rbd. i Finantsloven, fordi Rigsdagen er en til Regjeringens Førelse nødvendig Institution; man vil troe, at denne Post er indkommen efter Forslag fra Regjeringen til Rigsdagens yderligere Brug. Man vil maaffesige, at derom kan man jo snart faae Oplysning, og at enhver Mand i Landet jo veed, at det er til Advocat Brock, det bevilges, jeg vil indrømme, at alle Folk vide det, men man vil dog have Grund til at troe, at Regjeringen har givet sit Samtykke hertil; thi disse 3000 Rbd. staae paa en Liste over Bevillinger, som Regjeringen har begjæret, og ere stillede ganske ensartede med dem, Regjeringen har begjæret. Dog jeg vil antage, at man ogsaa vidste, at Regjeringen ikke havde givet sit Samtykke, saa er det dog aabenbart, at man ikke uden Forklaring vilde have bemærket, at det Hele da i Grunden beløb sig til en indirecte Nægtelse af hele Tillægsbevillingen. Man bemærke ogsaa, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage) har anført, at han har regnet paa man her i Thinget skulde tage Fornuften fangen, ligesom hans Udtalelse om, at man skulde betænke, at naar Forslaget blev bragt ind her paa Tillægsbevillingen, var Regjeringen paa en Maade nødt til at gaae ind derpaa; det er jo den meest aabenbare Indrømmelse af, at man vilde indsmugle Uendingsforslaget. Den ærede Rigsdagsmand sagde ogsaa, at man dog maatte gaae ind paa, hvad hele Finantsudvalget havde vedtaget, det pleiede man at gjøre, og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sagde dernæst Noget, som var meget mærkeligt, nemlig, at naar hele Finantsudvalget var enigt, pleiede det ikke at spørge Thinget. Man saa dog imidlertid af den ærede Rigsdagsmands Udtalelser, at han dog var bleven spurgt, og hvad ligger der saa deri? Der ligger det, at naar Finantsudvalget og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds ere blevne enige, saa mener man, at der ikke behøves Mere, men at de andre Herrer nok følge med; saa maae de tage Fornuften fangen; det er omtrent Totalindholdet af, hvad den ærede Rigsdagsmand

for Svendborg Amts 6te Valgkreds har sagt om denne Sag. Der falder mig i den Anledning en Anecdote ind om en svensk Mand, der kjøbte en heel Deel Varer her, som han vilde indsmugle i Sverrig. Da man spurgte ham, hvorledes han vel troede at kunne faae alle de Varer indsmuglede, svarede han: jo, det gaaer nok; thi jeg er selv ved Tolden. Det er det, de Herrer have troet, de vare selv ved Tolden, og derfor troede de nok Sagen vilde gaae igennem, men vi Andre ere ogsaa ved Tolden, det maae vi erindre. — Jeg har endvidere igaar omtalt, at der var en Fare ved dette Forslag, det vedbliver jeg at paastaae, og skal derfor nu ganske kort vise, hvori denne Fare bestaaer.

Naar man her forlanger, at saadanne Forslag om ikke af Regjeringen krævede Summer skulde kunne indbringes i Finantsloven, saa siger man rigtignok, at det kun angaaer Smaating, men man forlanger dog ubetinget denne Ret, man forlanger, at man saaledes uden Kongens Samtykke, naar det ved en enkelt Leilighed er Meget om at gjøre at faae Noget ind i Finantsloven, ogsaa skal have Magt dertil. Man siger vel ogsaa, ja det er kun en Bevilling, man giver, Regjeringen behøver ikke at benytte den, men da man ikke gjør saadanne Bevillinger uden Grund, og da de gives til bestemte Foranstaltninger, er det naturligtvis en Selvfølge, at man, naar man først i nogen Tid har faaet dette Princip staaet fast, da ogsaa efterhaanden forlanger, at de Foretagender, hvortil man har bevilget flige Penge, skulle udføres. Man vil ikke i Længden være fornøiet med, at Regjeringen kan sige Ja, om den vil, man vil fordre, at den skal udføre de Forholdsregler, hvortil Pengene ere givne, og saaledes vil man lidt efter lidt gaae videre, indtil Rigsdagen faaer, saa at sige, hele den executive Magt i sine Hænder. Det er den Fare, der er derved. Hvorledes gik det i den franske Nationalforsamling fra Aaret 1848? Den var fra Begyndelsen af lovgivende og executiv Magt paa een Gang. Den begyndte med at give store Summer til forskellige Foretagender, f. Ex. til Arbejderforeninger og Sligt, disse Foretagender lykkedes kun meget slet, Forsamlingen skulde dog imid-